

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. S. Elisabethæ in S. Ioanne Apostolo- & aliorum in alijs Apostolis,
Patronorum loco, sortiendis, modi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

los possint. Quanto autem magis diligentes se diligant, & cultoribus suis patrocinantur? Neque præiudicium fit alijs, si vnus altero colatur impensius; non enim idcirco hic sanctior, aut ille impotentior censetur, in adminiculando; sed cum vniuersim omnes, tanquam *nimis honorati amici Dei*, tum in Litanis, tum in alijs precibus inuocentur; vnus eligitur alterū ab hoc, alius ab alio, vt etiam peculiariter colantur, perque hunc peculiarem affectum Mundo magis innotescant. Cum autem etiam in magnis aulis aut conuiujs, etsi omnes serui conuiujs omnibus honorem exhibeant, tamen alius huic, alij alius astare seruireque iubeatur; cur nō & diuina sapientia Sanctis suis prouideat seruos & seruis Sanctos peculiare? Imō, puidet. Hinc vel ab ipsis Sanctis Sancti aliqui præcipuo amore atq; honore culti fuere. Sic culti sunt, à S. Basilio & fratre Nysseno, Martyres quadraginta; itēque Theodorus. Sic cultus est à Chrysofomo Paulus, ab Augustino Stephanus, à Gregorio Andreas, ab alijs alij. Neque putandum est, esse inter Sanctos æmulationem; nullus alteri inuidet; nullus existimat, se iniuria affici, quando alter honoratur. Alioqui etiam Ecclesia nullam auderet orationem ad D. Martinum fundere, ne D. Georgius offenderetur; aut, cum S. Nicolai festum celebrat, metuendum esset, ne S. Dionysius læderetur. Certè multi beneficio obstricti videntur, vt vnum Sanctum præ alio venerentur. Cur enim S. Benedictum PP. Benedictini, S. Bernardum Bernardini, S. Franciscum Franciscani, S. Dominicum Dominicani, S. Norbertum Norbertini, & qui S. Ignatij instituta sequuntur, S. Ignatium peculiaribus obsequijs non venerarentur? Colit quisque ducem suum, eūque meritò censet honorandum, quem ei Deus dedit imitandum. Dare autem solet, non modò per vocationem, sed etiam per sortem.

Cuius rei exemplum, in vita quoque S. Elifabethæ, quæ postea Lantgrauij fuit vxor, legimus. Illa D. Ioannem Apostolum, præter ceteros, charum, sibi, patroni loco, delegerat, imitata pietatem Christianorum (vt refert Iacobus Montanus Spirensis) quibus singularim eligere aliquem è cœtu Apostolico, quem familiaris clientum more colant, consuetudo est. Ne tamen electionis euentu (vt assolet) incerto, quia sorte agebatur, alium, quàm Ioannem nancisceretur, præmissa ad Deum prece, effecit, vt quem summopere volebat, semel iterūq; ac tertio sortiretur. Cuius voti compos effecta, adeò dilexit coluitq; adeptū,

Vn

vt ob

XI.
Surius 19.
Nouemb.

vt ob ipsius nomen meritum ēe rogantibus nihil denegandum putaret. Est in hoc exemplo affectus erga Sanctum, Suffragium Sortis, & preces à Deo impetrantes, vt Sortes temperaret; qua in re multi hodiē que sunt pij imitatores, dummodo assuetudo non minuat pietatem.

XII.
Gregor. Tu-
ron. l. 2. hist.
Francor. c.
37.

Possunt & alij diuinæ voluntatis explorandæ modi inter Sortes computari, qualis fuit ille, quem Gregorius Turonensis recenset his verbis: *Chlodoueus rex ait suis: Valde moleste fero, quòd hi Arriani partem teneant Galliarum. Eamus cum Dei adiutorio, & superatis, redigamus terram in ditionem nostram. Cùmq; placuisset omnibus hic sermo, commoto exercitu, Pictanos dirigit. Et paulò pòst: Ipse verò rex direxit nuncios ad Beatam Basilicam (S. Martini) dicens: Ite, & forsitan aliquod victoria auspiciū ab eade sancta suscipietis. Tunc, datis muneribus, quæ loco sancto exhiberent, ait, Si tu, Domine, adiutor mihi es, & gentem hanc incredulam, semp̄q; amulam tibi meis manibus tradere decreuisti, in ingressu Basilica S. Martini, dignare propitiū reuelare, vt cognoscam, quia propitiū dignaberis esse famulo tuo. Maturantibus autem pueris, & ad locum accedentibus, iuxta imperium regis, dum Sanctam ingrederentur Basilicam, hanc Antiphonam ex improviso primicerius, qui erat, incipit: Præcinxisti me, Domine, virtute ad bellum: supplantasti insurgentes in me subtus me, & inimicorum meorum dedisti mihi dorsum, & odientes me disperdidisti. Quod satellites audientes, & Domino gratias agentes, & vota B. Confessori promittentes leti nunciauerunt regi. Porro ille cum ad fluuium Vigennam cum exercitu aduenisset, per quem locum transire deberet, penitus ignorabat, inuenerat enim ab inundatione pluuiarum. Cùmq; illa nocte Dominum deprecatus fuisset, vt ei vadum, quo transire posset, dignaretur ostendere, manè factò, cerua miræ magnitudinis, ante eos, nutu Dei, flumen ingreditur, illaq; vadante, populus, qua transire posset, agnouit. Sortis loco, regi fuit vox, sub ingressum legatorum, in templo excepta victoria nuncia; & cerua ductrix.*

XIII.

Qualis datus est dux etiam S. Itæ innocenti, ob arreptam adulterij suspicionem, ex arce ac turri præcipitata, atque in nemoris salutare latebras inuitatæ, ceruus cornuum ramis, candellarum instar, prælucens. Neque noster Patriarcha Ignatius à cæde Mauri aliter est abductus. *Pergentem, cepto itinere, Ignatium, inquit Petr. Ribad. Ribadeneira, & recta montem Serratam versus progredientem, Saracenus quidam, sine Maurus asscutus est (erant per id tempus in Hispania Tarraconensi adhuc aliqui ex antiquis eius gentis reliquijs) cæcā*

Petr. Ribad.
l. 1. Vitæ S.
Ignatij. c. 3.

vna